

Z křídel můj strach  
V noci probouzí spánek  
Že když vzlétnu  
Že přijde i pád  
Že jen slábnu  
Už jen myšlenkou na cíl a let  
Z Ikarů vznáší se z nebe  
K nám poznání z Véd

R: Nikdo mě neučil nic  
Snad z kolen občas se vznést  
Narovnat duši svou zpod uší stěn  
Teď na každém rohu  
Je křídel k nespočtení  
A já svou jistou pod sebou zem  
V soukromí mém  
Pod sebou zem

V křiku zklamaných múz  
podivně zbarvených soch  
V chladu se potácí touha a hlad  
A v tichu mravném  
Má láska od křídel klíč  
Možná že stačí  
Že můžu si létat a nemusím pryč

R: Nikdo mě neučil nic...